

ביאור בדרך אפשר

ספירת ז' נקיים, של האשה שנטהרת מנידתה וסופרת שבעה ימים ללא
ראיית דם כהכנה למעבר מטומאה לטהרה אלא שמצות וספירה לה
ספירת הימים של האשה, כאמור היא רק על ז' ימים שבסיומם היא
טובלת לטהרה, ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, ומטרתה

היא לטהר לעדן ולזכך את
כליות ישראל כהקדמה
לגילוי האלוקי הנעלה והמיוחד
דמתן-תורה שחור ומתעורר
מחדש בכל שנה ושנה. ויהי ענין

ספירת ז' נקיים (שהוא קיום
המצווה של וספירה לה) הוא
באופן שיעד לאחרי גמר הז'
נקיים והטבילה במקוה לאחר

ספירת שבעה ימים נקיים עדין
נחשבת בלתי טהורה כמו
ברגע הראשון עד שתטבול
לטהרה, היינו שאין זה תהליך
הדרגתי שבו ביום השני לספירה היא
טהורה יותר מאשר ביום הראשון וכך
הלאה אלא בכל שבעת הימים לא חל

שינוי במצבה (כמו שפכת
הרמב"ם⁵ וכמובא לפסק
הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו')
שאין האשה נטהרת עד שתטבול,
ורק אחרי גמר הז' נקיים
כולם ולאחר הטבילה אז אפשר
יכול להיות היחוד עם הבעל

עד להתחדות מלאה באופן
דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה
מובן, ומאחר ועל פי דברי הוזהר
העבודה הרוחנית של ספירת העומר
דומה לספירת שבעה נקיים של האשה,
מובן דכן הוא גם בענין
ספירת העומר לפי אופן זה,
שכל העבודה במשך כל מ"ט
הימים בשווה היא רק בשלילת

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

ביאור בדרך אפשר

להבין ענין ספירת העומר, לפי המשמעות הפנימית של הדברים,
הנה בענין ספירת העומר ישנם כמה ביאורים בדרושים
מאמרי החסידות העוסקים בנושא זה [ובהם בהסברים שבמאמרי החסידות
כמה אופנים שונים בביאור הענין, אלא שאין איש שם

על לב שהם אופנים שונים
וחושבים בטעות שהביאורים זהים
וחוזרים על עצמם]. ביאור אחד,
שעבודת ספירת העומר יש
בה ב' הקנים השונים ד'סור
מ'רע התרחקות מהרע וההירות שלא
לעבור על מצוות לא-תעשה ועשה
טוב¹ עשיית מעשים טובים וההירות
ביום מצוות-עשה. וכדמוכח כפי
שמוכח גם ממה שאומרים
אחרי ספירת העומר בכל יום
בנוסח 'רבנו-של-עולם',
תפילה מיוחדת הנאמרת לאחר הספירה
שספירת העומר היא פדי
לטהרנו וכו' מענינים בלתי
רצויים כפי שמפורש בתפילה זו –
'סור מ'רע', וגם פדי לקדשנו
בקדושתך העליונה, עד
לתכלית השלמות שבזה שיא
הקדושה, שזהו ענין 'עשה
טוב'. וזהו תוכן עבודת ימי
ספירת העומר במובן הרוחני
הפנימי לפי אופן זה שהיא
עבודה, בב' הקצוות השונים
ורחוקים זה מזה ד'סור מ'רע מצד
אחד ועשה טוב' מצד שני.

להבין ענין ספירת העומר, הנה בענין ספירת
העומר ישנם כמה ביאורים בדרושים
ובהם כמה אופנים שונים בביאור הענין, אלא
שאין איש שם על לב שהם אופנים שונים].
ביאור אחד, שעבודת ספירת העומר יש בה ב'
הקנים ד'סור מ'רע ועשה טוב¹. וכדמוכח גם
ממה שאומרים אחרי ספירת העומר בכל יום
בנוסח 'רבנו-של-עולם', שספירת העומר היא
פדי לטהרנו וכו' מענינים בלתי רצויים – 'סור
מ'רע', וגם פדי לקדשנו בקדושתך העליונה, עד
לתכלית השלמות שבזה, שזהו ענין 'עשה טוב'.
וזהו תוכן עבודת ימי ספירת העומר לפי אופן
זה, בב' הקצוות ד'סור מ'רע ועשה טוב'.
ובביאור שני, שעבודת ספירת העומר היא רק
בין ד'סור מ'רע². וכמובן מהא
דאימא בזה³ שמצות ספירת העומר היא
בדוגמת מצות וספירה לה⁴, ספירת ז' נקיים,
אלא שמצות וספירה לה היא רק על ז' ימים,
ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, לטהר את
כללות ישראל כהקדמה לגילוי דמתן-תורה.
ויהי ענין ספירת ז' נקיים (וספירה לה) הוא
באופן שיעד לאחרי גמר הז'
נקיים והטבילה במקוה לאחר

ספירת שבעה ימים נקיים עדין
נחשבת בלתי טהורה כמו
ברגע הראשון עד שתטבול
לטהרה, היינו שאין זה תהליך
הדרגתי שבו ביום השני לספירה היא
טהורה יותר מאשר ביום הראשון וכך
הלאה אלא בכל שבעת הימים לא חל
שינוי במצבה (כמו שפכת
הרמב"ם⁵ וכמובא לפסק
הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו')
שאין האשה נטהרת עד שתטבול,
ורק אחרי גמר הז' נקיים
כולם ולאחר הטבילה אז אפשר
יכול להיות היחוד עם הבעל

עד להתחדות מלאה באופן
דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה
מובן, ומאחר ועל פי דברי הוזהר
העבודה הרוחנית של ספירת העומר
דומה לספירת שבעה נקיים של האשה,
מובן דכן הוא גם בענין
ספירת העומר לפי אופן זה,
שכל העבודה במשך כל מ"ט
הימים בשווה היא רק בשלילת

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

בס"ד. שבת פרשת בהר – בחוקותי, מברכים החודש סיון ה'תשמו"ז

הנחה בלתי מוגה

להבין ענין ספירת העומר, הנה בענין ספירת
העומר ישנם כמה ביאורים בדרושים
ובהם כמה אופנים שונים בביאור הענין, אלא
שאין איש שם על לב שהם אופנים שונים].
ביאור אחד, שעבודת ספירת העומר יש בה ב'
הקנים ד'סור מ'רע ועשה טוב¹. וכדמוכח גם
ממה שאומרים אחרי ספירת העומר בכל יום
בנוסח 'רבנו-של-עולם', שספירת העומר היא
פדי לטהרנו וכו' מענינים בלתי רצויים – 'סור
מ'רע', וגם פדי לקדשנו בקדושתך העליונה, עד
לתכלית השלמות שבזה, שזהו ענין 'עשה טוב'.
וזהו תוכן עבודת ימי ספירת העומר לפי אופן
זה, בב' הקצוות ד'סור מ'רע ועשה טוב'.
ובביאור שני, שעבודת ספירת העומר היא רק
בין ד'סור מ'רע². וכמובן מהא
דאימא בזה³ שמצות ספירת העומר היא
בדוגמת מצות וספירה לה⁴, ספירת ז' נקיים,
אלא שמצות וספירה לה היא רק על ז' ימים,
ומצות ספירת העומר היא מ"ט יום, לטהר את
כללות ישראל כהקדמה לגילוי דמתן-תורה.
ויהי ענין ספירת ז' נקיים (וספירה לה) הוא
באופן שיעד לאחרי גמר הז'
נקיים והטבילה במקוה לאחר

ספירת שבעה ימים נקיים עדין
נחשבת בלתי טהורה כמו
ברגע הראשון עד שתטבול
לטהרה, היינו שאין זה תהליך
הדרגתי שבו ביום השני לספירה היא
טהורה יותר מאשר ביום הראשון וכך
הלאה אלא בכל שבעת הימים לא חל
שינוי במצבה (כמו שפכת
הרמב"ם⁵ וכמובא לפסק
הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו')
שאין האשה נטהרת עד שתטבול,
ורק אחרי גמר הז' נקיים
כולם ולאחר הטבילה אז אפשר
יכול להיות היחוד עם הבעל

במקוה עדין נחשבת בלתי טהורה כמו ברגע הראשון (כמו שפכת הרמב"ם⁵
וכמובא לפסק הלכה בשולחן ערוך⁶ וכו'), ורק אחרי גמר הז' נקיים אז
אפשר להיות היחוד עם הבעל עד באופן דוהיו⁷ לבשר אחד. ומזה מובן,
דכן הוא גם בענין ספירת העומר לפי אופן זה, שכל העבודה היא רק

(1) ראה הנסמן בהערה 20. (2) ראה תו"א ויקהל פט, ג. שם בהוספות קיד, א ואילך. (3) ח"ג צו, סע"א ואילך (נת' בד"ה וספרתם תר"ל: תרנ"ב, ועוד). וראה גם עקידה פ' אמור שער סז פ"ו (הובא במטה משה סתרי"ט). צרור המור ואור החיים אמור כג, טו. (4) מצורע טו, כח. (5) הל' איסור"ב פ"ד ה"ב. (6) יו"ד ר"ס קצז. (7) בראשית ב, כד.